

paakastelsen og Rigtalen være den Afvøde ligegyldig, baade hvordan de foretages og af hvem de besørages; men for de Efterlevende er det under den dybe Sorg en høist vigtig Sag, og den har saa stor Betydning for mange Menneſſer, at de endog for deres Død udtale deres Ønske om deres Begravelsesmaade, som de Efterlevende da ansee det for en hellig Pligt at rette sig efter. Derfor har Udvalgets Fleertal meent, at Friheden til Valg af Præst ogsaa bør udstrækkes til denne Handling; og da det er unaturligt at forlange, at noget Menigheds-Medlem skulde være længere tvunget i det unaturlige Forhold, at skulle have med fleer end een Præst at bestille, naar han ikke ønskede det selv, har Udvalgets Fleertal fundet sig opfordret til at anbefale Friheden udstrakt til alle kirkelige Handlinger, overladende det til Enhver, i hvilken Udstrækning han vil benytte den.

Derimod har Udvalgets Fleertal troet at burde tilraade en Indſtrækning i den i § 1 omtalte Frihed, idet den ærede Forslagsstiller har udvidet Friheden i Valget af Geistlig til enhver ordineret Mand, Fleertallet indſtrænkter den til de i fast Embede ansatte Geistlige. Vel indrømmes det Forslagsstilleren, at hans Forslag har fuldkommen kirkelig Berettigelse, og man seer ingen Grund til at tvivle om, at Friheden i Valget engang vil blive udstrakt saavidt, og at der ingen Vanskelighed vil være for, at den kan gives, naar engang Communerne komme i Besiddelse af deres dem i Grundlovens § 96 tilfagte Ret, saa Kirkebøgenes Førelse i alle borgerlige Henseender kunde overgives til Sogneforstanderne paa Landet og Magistraten i Kjøbstæderne; men indtil det skeer, vil der rimeligviis fra Regjeringens Side blive gjort stærke Indvendinger mod, at Valget af Præst udvides til enhver ordineret Mand, og man har derfor troet at burde tilraade, at Valget skulde indſtrækkes til de i fast Embede staaende Præster.

Betragtningen fører saaledes af sig selv over til Udkastets § 2, hvori den ærede Forslagsstiller har, ved at anføre Forordn. 13de April 1851 § 10, som det Veiledende for Ordningen af de borgerlige Forhold under Sognebaandets Løsning, troet at have givet tilſtræk-

kelig Anviisning til Bedligeholdelse af god Ordren for Fremtiden. Udvalgets Fleertal har derimod troet, at det vilde være henſigtsmæssigt, at der i Loven gaves aldeles klare Bestemmelser for, hvorledes der i den Henseende skulde forholdes med Kirkebøgerne, for at ſikre deres nøiagtige Førelse, ligesom man ogsaa har troet det fornødent at burde tilføie Forslag til, hvorledes den skulde forholdes med Hensyn til Præsters og Kirkebetjentes Lon og Kirkeeieres Forpligtelse, for at der kunde vises passende Billighed mod disse.

Det er disse forſkjellige Betragtninger, som have foranlediget Udvalgets Fleertal til at anbefale det ærede Thing Antagelsen af Lovforslaget i følgende Form:

Forslag til Lov

om

kirkelig Frihed i den danske Folkekirke.

§ 1.

Enhvert Medlem af Folkekirken har Frihed til at lade alle kirkelige Forretninger udføre af hvilken i fast Embede ansat Præst i denne, han ønsker, og som dertil er villig.

§ 2.

Enhver, som vil lade kirkelige Forretninger udføre af en anden end sin bestiftede Præst, skal være forpligtet til at give Kirkebetjenten og Præsten i sit Sogn de fornødne Oplysninger for Kirkebøgenes Førelse, og denne skal paasee, at Alt, hvad Lovgivningen kræver, nøie er iagttaget, og være forpligtet til at meddele fuldstændig Attest herom i Form af Udskrift af Kirkebogen. Disse Attester skrives paa samme Slags stemplede Papir som Daabs Attester og betales som disse.

§ 3.

Ingen Præst i Folkekirken maa udføre kirkelige Forretninger, som egentlig tilfalder en anden Præst, uden at have modtaget den i § 2 ommeldte Attest, og han er tillige forpligtet til uden Ophold at underrette ved-